

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. juli 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2011-792-1750
Dok.: CCN40237

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1053 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. juni 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1053 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke problemer det kan medføre, at der nu er indført lovgivning med en 3-årig forældelsesfrist vedrørende civile krav, hvis de civile krav er relateret til straffesager, i situationer hvor efterforskningen eller afgørelse om påtale ikke er afsluttet inden den 3-årige forældelsesfrist udløber, og hvor politiets akter vil være af afgørende betydning for de civile krav, herunder redegøre for betydningen af, at politi og anklagemyndighed generelt afviser aktindsigt til anmelder i alle akter i sådanne situationer. Herunder bedes ministeren redegøre for, om ministeren vil fremsætte forslag til lovændringer for at tage højde for sådanne situationer.”

Svar:

1. Justitsministeriet kan oplyse, at krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af strafbart forhold som udgangspunkt er omfattet af forældelseslovens almindelige forældelsesfrister.

Den almindelige forældelsesfrist er 3 år, der for fordringer på erstatning eller godtgørelse regnes fra skadens indtræden, jf. lovens § 3, stk. 1, sammenholdt med lovens § 2, stk. 4. Har fordringshaveren været ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen dog først fra den dag, da fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil, jf. lovens § 3, stk. 2.

Desuden fastsætter forældelsesloven, at der for fordringer på bl.a. erstatning eller godtgørelse i anledning af strafbart forhold gælder en absolut forældelsesfrist, således at forældelsen – uanset tidspunktet for 3-års fristens begyndelse – indtræder senest 10 år (ved personskade dog 30 år) efter det skadeforvoldende forholds ophør, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3.

2. Forældelsesloven indeholder i § 13 en særlig tillægsfrist, der finder anvendelse, hvor strafspørgsmålet først afgøres efter udløbet af den almindelige forældelsesfrist for erstatningskravet, jf. pkt. 1 ovenfor. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”§ 13. Udløb af forældelsesfristen er ikke til hinder for, at det under en straffesag, hvor tiltalte findes skyldig, kan pålægges tiltalte at betale erstatning eller godtgørelse til forurettede i anledning af det strafbare forhold. En sådan fordring

kan også gøres gældende under et særskilt søgsmål, der anlægges inden 1 år efter endelig afgørelse i en straffesag, hvor tiltalte er fundet skyldig, eller inden 1 år efter skyldnerens vedtagelse af bøde eller anden strafferetlig sanktion.”

Bestemmelsen angår alle former for erstatning eller godtgørelse i anledning af strafbart forhold, herunder f.eks. erstatning eller godtgørelse for personskade og dødsfald. Det er uden betydning, om der er tale om en straffelovsovertrædelse eller en overtrædelse af særlovgivningen. Bestemmelsen omfatter både offentlige straffesager og privatpåtalte straffesager (f.eks. injuriersager).

Det er efter forældelseslovens § 13, 1. pkt., en betingelse, at der er gennemført en straffesag, og at tiltalte findes skyldig under straffesagen. Hvis skyldneren frifindes, eller hvis sagen afvises, kan bestemmelsen ikke anvendes. Ud over fældende straffedomme omfatter bestemmelsen rettens tildeling af en advarsel, tiltaltes indenretlige vedtagelse af at betale en bøde eller at underkaste sig konfiskation samt rettens godkendelse af vilkår for tiltalefrafald.

Efter forældelseslovens § 13, 2. pkt., kan et krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af strafbart forhold endvidere gøres gældende under et særskilt (civilt) søgsmål, der anlægges inden 1 år efter endelig afgørelse i en straffesag, hvor tiltalte er fundet skyldig, eller inden 1 år efter skyldnerens vedtagelse af bøde eller anden strafferetlig sanktion. Det er ikke i den forbindelse en betingelse, at erstatningskravet er gjort gældende under straffesagen.

3. Der er på den anførte baggrund efter Justitsministeriets opfattelse ikke tilstrækkeligt grundlag for at overveje en ændring af de gældende regler om forældelse af erstatningskrav mv., der udspringer af strafbart forhold.